

Uppgerð í sambandsflokkinum

Oddagrein

TADleikar hart á í sambandsflokkinum - landsins størsta flokki og tí flokki, ið situr til ródurs í Tinganesi.

ATLI HANSEN, varamaður lógmanns á tingi hevur sera avdúkandi viðmerkingar í Dimmalætting leygdagdin. Grein hansara kann lesast sum einki minni enn ein uppgerð við lógmann.

TAD er einki óvanligt í tí, at ein til hvørja tíð sitandi lógmaður fær av at vita frá teimum flokkum, sum sita í andstöðu. Tað tykist heldur ikki at vera nakað ónáttúrligt í tí, at flokkar, sum eru í samgongu, havast at lógmanni. Tað óvanliga í dag er, at politikarar í flokkinum hjá lógmanni taka blaðið frá muninum og alment finnast harðliga at sinum egna formanni og lógmanni.

EIN kann siga, at hetta er gott og sunt fyri demokratið, at fólk í einum flokki hava møguleika til at finnast at sinum egnum. Og tora at gera tað. So er. Men tá talan er um flokk, sum situr við ábyrdini av landinum, átti hetta at fingidónkra avleiðing. Tað er í hvussu er við til at minka um virði av landsins hægasta sessi, lógmannssessinum. Sum so eigur lógmaður til eina og hvørja tíð at vera umboð fyri ikki bert sin egna flokk men fyri alt landið.

AT Atli Hansen tekur so dýran til, sum hann ger leygdagdin, er í okkara verð einki minni enn ein uppgerð í sambandsflokkinum. Her tykist tað at snúva seg um, at sambandsmenn vilja sleppa av við sin egna lógmann, sum samtíðis er formaður í sambandsflokkinum. Hvussu í allari víðu verð kann nakar foroyingur hava álit á sambandsflokkinum og lógmanni eftir slíka grein, sum Atli Hansen, varamaður lógmanns á tingi skrivur um sama lógmann! Hvussu kann sambandsflokkin eftir hetta verða eygleiddur sum ein ábyrgdarflokkur, ið setir landsins áhugamál fremst!

TÁ so hugsað verður um tað, sum fyrrverandi tingmaður sambandsflokksins, Finnboji Arge sigur við Sosialin leygdagdin, so fær hetta bara bikið at flóta yvir. Og tá vit so haraftat taka tað, sum aðrir sambandsmenn hava sagt um sin egna formann og lógmann hesar seinastu dagarnar, eitt nú varalógmann Eilíf Samuelson í Sjóvarpi Føroyar í farnu viku, so stendur þú greitt, at talan er um kreppu ikki bert í sambandsflokkinum men í øllum landsstýrinum. Hetta má fáa fylgjur so ella so. Eingin ivi er um, at hetta er sera óheppið fyri umdømi okkara í útlandinum.

HVØRVÍTT Atli Hansen og aðrir sambandsmenn hava rætt ella ikki, tá teir leggja eftir sinum egna formanni og lógmanni skulu vit lata onnur at døma um í hesum umfarinum. Men vit halda bert, at ein flokkur, sum hevur bjóðað seg fram til at stjórna landinum, ið er so ósamdur innanhýsis, hann eigur at takka fyri seg, fara í andstöðu og finna seg sjálfan aftur. Tað ber ikki til at taka føroyska samfelagið sum gisla í einum innanhýsis politiskum stríði í sambandsflokkinum.

LAT okkum nú ímynda okkum, at tað er ikki lógmaður, sum er syndarin í nógvum av tí, ið hann fær skyldina fyri. Lat okkum siga, at tað eru tey fólk, sum hava valt lógmann, ið hava ein trupulleika. Nevniliga tann at tey bjóða flokk sin fram at stjórna landinum uttan at hava tryggjað Føroya fólk, at tann persónur, sum tey vísa á sum lógmann, veruliga tænar bæði fólksins og eisini sambandsflokksins áhugamálum. Lógmaður hevur eitt forkláringproblem. Hann skyldar Føroya fólk eina frágreiðing, har hann svarar tí kritikki, sum er vendur móti honum. Hann kann ikki bara sita og lástast sum einki.

Sosialurinn

Vilhelm Johannesen, løgtingsmaður:

Politisk eldáseting og politisk gíslatøka

Lógmaður hevur sera gott handalag tá tað snýr seg um politiska eldáseting. Nú eru eisini fleiri dømir um, at Edmund Joensen, lógmaður ger seg sekan í politiskari gíslatøku, bæði innanflokka í sambandsflokkinum og í samgonguni

Týðningarmesti parturin av arbeiðinum hjá einum lógmanni og einum samgonguleiðara er at samskipa arbeiðið í landsstýrinum og í samgonguni. At tryggja góðar arbeiðsumstøður og eitt gott arbeiðsumhvørvi. Við øðrum orðum at tryggja eitt gott samstarv í landsstýrinum og í samgonguni. Ein góður lógmaður og samgonguleiðari roynir sjálvandi eisini at tryggja eitt gott samstarv við andstöðuna í lögtinginum.

Men núverandi samgonguleiðarin, Edmund Joensen, lógmaður, hevur als ikki skilt, hvussu týðningarmikil hansara leiklutur er. Hann ber seg at sum ein politiskur eldáseting. Seinasta dømi um hetta, fingi vit tá uppskotið til fjöggarløg fyri 1998, var til 1. viðgerð á tingi í næstseingastu viku. Har kom lógmaður tann triða og seinasta dagin undir umrøðuni. Hann kom sum smýril í staraflokk. Fyrst flongdi hann lögtingsformannin og restina av formannskapinum. Síðani fingi landsstýrismennirnir av at vita. Og at enda stóð restin av samgonguni og andstöðan fyri skotum.

Eftir øllum at døma, so metti lógmaður tað sera týðningarmikið, at hann gjørdi vart við seg í lögtinginum hendan dagin, sum politiskur eldásetingari og iki sum ein, ið hevur til arbeiðis at skapa eitt gott arbeiðsumhvørvi og at samskipa, við tí fyri eyga, at skapa eitt gott samstarv, bæði í samgonguni, millum samgonguna og andstöðuna, og millum landsstýrið og lögtingið. Endamálið var tvørturímóti at seta spilt í. At sáða misálit og mistreysti. At íbirta klandur og stríð í landsstýrinum, í samgonguni og millum landsstýrið og formannskapin í lögtinginum. Tað vil siga millum Føroya Løgting og Føroya Landsstýri.

Allir núverandi og nógvir fyrrverandi lögtingsmenn kenna lögtingsformannin, Jógván I. Olsen, og hava antin so ella so havt politiskt samstarv við hann. Mínar royndir eru, at lögtingsformaðurin er sera góður at samstarva við, og at tann,

sum ikki kann sita væl um sátt við Jógván I. Olsen, hevur alla skuldina sjálvur. Eg veit, at allir núverandi og fyrrverandi lögtingsmenn, ið hava samstarvað við sambandsformannin av Toftum, vilja siga tað sama sum eg. Hendingin í lögtinginum friggjadagin 10. oktober kemur at standa sum ein skamblettur. Men skommin er ikki Føroya Løgtings. Skommin er heldur ikki formansins. Skommin eigur lógmaður og ongin annar.

Øll minnst hvussu strílt tað gekk hjá formanninum í sambandsflokkinum at skipa samgongu aftaná seinasta lögtingsval. Í SOSIALINUM leygdagdin vátta fyrrverandi sambandsformaðurin, Finnboji Arge, at Edmund Joensen í tí sambandinum framdi sína fyrstu álvarsomu gíslatøku. Tá eitt hugskot um at skifta floksformannin í sambandsflokkinum út við onkran anna, kom í ljósmála, gjørdi sambandsformaðurin ikki vandrari enn tað, at hann hótti sambandsflokkin við at lata samráðingarleiðsluna fara víðari til tann næststørsta lögtingsflokkin, nevniliga fólkaflokkinn. Ein sera ódramlig og óhugnalig framferð.

Men sum orðtakið sigur: Sagan endurtekur seg. Og tað gjørdi hon alment á vári 1996, tá allir føroyingar vaknaðu við kaldan dreym ein vakran sunnumorgun, av at útvarpið bar tey tíðindi, at lógmaður hótti við at nýta heimild sína í stýrisskipanarlógini og útskriva nýval til lögtingið. Hetta var tann næsta álvarsama gíslatøkan, ið er alment kend, og her var øll samgongan og somuleiðis Føroya Løgting við í gíslatøkuni hjá Edmund Joensen, lógmanni. Orsøkin til hesa gíslatøkuna var, at samgongumenn og partamenn lógmanns vildu nakað annað enn tað, sum lógmaður sjálvur vildi.

Talan er sjálvandi umeina ógrýnnu av sama slagdønum, sum almenningurin og vit, ið sita uttanfyri samgonguna, ikki vita um. Lat meg kortini nevna eitt dømi sum vit kenna. Tað var tá javnaðarflokkurin fór úr

sum Edmund Joensen úr sambandsflokkinum veruliga er. Arbeiðslagið hjá lógmanni kann tykjast margháttligt og gátuført. Men tann gløggi veljarin sær, at eitt tilfitt politiskt arbeiðs bert kann hava til endamáls, at fjala yvir ein heilt ótrúligan politiskan ódugnaðskap. Tað er ikki torføri enn so at loysa hesa gátuna. Um politiskt dugnaðskapurin var til staðar høvdu politiskar eldásetingar og politiskar gíslatøkur ikki verið neyðugar. Hetta er tíverri sannleikin í einum núturhyli.

Tann 20. okt. 1997
Vilhelm Johannesen

Hjartaliga takki eg tykkum, sum mintust meg á 90 ára degnum. Fyri hjartit og til, sum ringdu bæði innanlands og uttanlands og fyri tær vøkru blómur, sum eg fekk. Vit sum komu inn á góltíð og gjørdi dagin ógloymandi.

Ein serlig heilsan til Frelsunatherin fyri vakra sangin á morgunstundini.

Kristianna Joensen
Hamarsgøta 21